

PRIMERS RESULTATS DE LA PROSPECCIÓ GEOFÍSICA DEL PRIORAT DE SANT PERE DE CLARÀ

per Roger Sala
SOT Prospecció Arqueològica
i Alexis Serrano
Centre d'Estudis Vilassarecs

En el marc de la preparació de les IV Jornades d'Història i Arqueologia Medieval del Maresme, que foren dedicades a l'estudi dels establiments monacals al Maresme, es féu avinent la necessitat de conèixer arqueològicament els cenobis de la comarca. En aquest sentit, el mes de setembre del 2007 es plantejà la prospecció dels terrenys de la finca de Can March situada a cavall dels nuclis urbans d'Argentona i d'Òrrius, al marge sud de la carretera d'Argentona a Òrrius (BV-5106), just al límit de les suara dites poblacions.

La documentació arxivística indica la presència d'un petit priorat en aquest precís indret, les restes materials visibles del qual no ens permeten inferir gaire sobre la seva història i la seva forma. Amb l'autorització de les autoritats competents en matèria d'arqueologia de la Generalitat de Catalunya, el Centre d'Estudis Vilassarencs amb la col·laboració de SOT Prospecció Arqueològica dugué a terme un estudi a l'àrea immediatament a

redós de la capella de Sant Pere de Clarà i també al seu interior per tal de poder intuir com era el vell cenobi.

Pel que fa a la metodologia de prospecció, cal dir que aquesta es dugué a terme per mitjà dels sistemes de gradiometria magnètica (FM-256 de Geoscan Research) i georadar (GSSI SIR-3000) amb antena de 270MHz. Per a ubicar les lectures preses, es traçà en la zona d'estudi una malla de quadres de prospecció de 20 x 20 m, que es prospectaren seguint travesses cada 50 cm. Les dades recollides es processaren amb programes especialitzats per a obtenir una visualització en plantes i seccions que permeten determinar la presència o l'absència de restes al subsòl així com altres anomalies subterrànies del terreny.

El lector del georadar obtingué informació de la presència de canvis estratigràfics i objectes en el subsòl gràcies a l'emissió de polsos electromagnètics cap a aquest. El registre de la intensitat i el temps del seu

retorn, i la transformació d'aquestes dades — recollides en radargrames o perfils de georadar — en plantes d'amplitud del senyal a diferents profunditats, ens permeté definir el negatiu de les restes sepultades. Les dades foren preses dins dels espais predits seguint travesses paral·leles cada 50 cm a l'exterior i cada 25 cm a l'interior del temple, i amb una densitat de lectura de 3 cm. Tanmateix, per qüestions d'operativitat, a l'altar de l'ermita, a les terrasses exteriors i al pendent del barranc s'efectuaren radargrames individuals o simples.

Concretament a la zona sud oest de l'ermita es detectaren estructures corresponents a fases arrasades, possiblement d'alguna

compartimentació murària pertanyent a l'antic cenobi que es troben sota l'actual nivell de circulació. Altrament, a l'interior del temple es detectaren certes anomalies subterrànies.

Els resultats finals de la intervenció i la interpretació de les anomalies detectades foren el gruix de la comunicació que els membres del CEV i de SOT presentaren a les dites Jornades d'Història i Arqueologia el 18 de novembre del 2007 sota el títol: *Resultats de la prospecció geofísica realitzada al priorat medieval de Sant Pere de Clarà. Argentona (El Maresme)*. L'article resultant resta encara en premsa.

Passant l'antena del georadar tot seguit les cintes mètriques per tal de poder fer la lectura del subsòl. Al fons, la paret exterior del priorat amb la porta adovellada d'arc de mig put i l'arc soli sepulcral.